

1. února

SV. IGNÁCE, BISKUPA A MUČEDNÍKA

3. třída – barva červená

Sv. Ignác se po odchodu sv. Petra do Říma stal biskupem v Antiochii. Za císaře (98–117) byl zatčen a odvečen do Říma, kde r. 107 zemřel mučednickou smrtí. Během cesty sepsal sedm dopisů z nichž nejpozoruhodnější je list Římanům. V něm projevil obavu, aby snad věřící se nesnažili zabránit jeho nadcházejícímu mučednictví, které vzhledem k Eucharistii chápal jako účast na Oběti Kristově: „Více mi nemůžete dát, než abych byl obětován Bohu. Až bude připraven obětní oltář, zapějte radostně společně Otci v Kristu Ježíši, že Bůh uznal syrského biskupa, kterého povolal z východu, za hodného oběti. Je krásné zapadnout světu a jako slunce vyjít u Boha. ... Píši všem církvím a všem připomínám, že rád, nezabránete-li mi v tom, zemřu za Boha. Proším vás, neprokazujte mi nevhodnou dobrotivost. Nechte mne, abych se stal kořistí zvěře, která mi umožní dosáhnout Boha. Jsem Božím obilím a zuby zvířat jsem rozemílán a stanu se čistým Kristovým chlebem. Spíše zvěř drážděte, aby se mi stala hrozbou a nic z mého těla nenechala, abych, až umřu, nebyl pro někoho těžkým. Až svět neužrje mé tělo, tehdy budu opravdovým Kristovým žákem. Vroucně prostě Krista, aby zuby zvířat ze mne připravily Boží obět. Nepřikazuji vám to jako Petr a Pavel. Oni jsou apoštolové, já odsouzenec. Oni svobodní, já až dosud jen služebník. Budu-li však trpět, stanu se propuštěncem Ježíše Krista. V něm vstanu z mrtvých jako svobodný. Nyní se v poutech učím po ničem jiném netoužit. ... Kdybych vás o to osobně prosil, nevěřili byste mi; věřte aspoň tomu, co vám píši. Píši vám, dokud jsem ještě na živu. Toužím zemřít. Moje láska je ukřižována. Ve mně plane ne dřevo stravující oheň, nýbrž živá voda, jež mi v nitru říká: Rychle k Otci. Netoužím po pokrmu záhuby ani po rozkoších tohoto pozemského života. Chci Boží chléb, tělo Ježíše Krista, toho z Davidova rodu. Za nápoj chci jeho krev, jeho nepomíjející lásku.“¹

(1) Introitus – vstupní antifona Gal 6, 14

MIHI autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Ps. 131, 1 Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis eius. V. Glória Patri.

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Žalm 131, 1 Pamatuj, Hospodine, na Davida, na veškerou jeho mírnost. V. Sláva Otci.

(2) Oratio – vstupní modlitba

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Všemohoucí Bože, shlédni na naší slabost a když nás tíží břímě našich skutků, nechť nás chrání slavná přímůva svatého Ignáce, tvého mučedníka a biskupa. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

¹ Josef Novák: Ignatios Římanům, In: Druhá patristická čítanka [Teol. studie] Česká katolická charita, 1985.

(3) Lectio – čtení Řím 8, 35-39

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Romános. Fratres: Quis nos separábit a caritatē Christi: tribulatio, an angústia, an fames, an nuditás, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: aestimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separare a caritatē Dei, quæ est in Christo Iesu, Dómino nostro.

(4) Graduale Sir 44, 16

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. **Ÿ. Ibid., 20** Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúia, allelúia. **Ÿ. Gal. 2, 19-20** Christo confíxus sum Cruci: vivo ego, iam non ego, vivit vero in me Christus. Allelúia.

Po neděli Septuagesima místo verše s aleluja:

Tractus Žalm 20, 3-4

Desidérium ánimæ eius tribuísti ei: et voluntáte labiórú eius non fraudásti eum. **Ÿ. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. Ÿ. Posuísti in cápíte eius corónam de lápide pretiósó.**

Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabítí? Stojí přece v Písmu: 'Stále jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme pokládáni za ovce určené na porážku.' Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Hle, velký kněz, který se za svých snů Bohu zalíbil. **Ÿ. Sir 44, 20** Nenašel se mu podobný, který by tak zachovával zákon Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. **Ÿ. Gal 2, 19-20** Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Aleluja.

Splnil jsi mu, po čem v duši toužil, neodepřels, co jeho rty žádaly. **Ÿ. Neboť jsi mu vyšel vstříc s hojným požehnáním. Ÿ. Vsadils mu na hlavu korunu z drahého kamene.**

(5) Evangelium Joh 12, 24-26

Sequéntia sancti Evangélie scúndum Ioánnem. In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

Za onoho času řekl Ježíš svým učedníkům: Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou.

(6) Offertorium – antifona k obětování Ps 8, 6-7

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Ověčils ho ctí a slávou, dals mu vládnout nad dílem svých rukou, Hospodine.

(7) Secreta – tichá modlitba

Hóstias tibi, Dómine, beáti Ignátii Mártiris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benignus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsidi-um. Per Dóminum.

Přijmi dobrotivě, Pane, oběti tobě posvěcené zásluhami svatého Ignáce, tvého mučedníka a biskupa, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Communio List sv. Ignáce Římanům 6. kap.

Fruméntum Christi sum: dén-
tibus bestiárum molar, ut panis
mundus invéníar.

Jsem Kristova pšenice, nechť
jsem zuby zvířat rozemlet, abych
byl shledán jako čistý chléb.

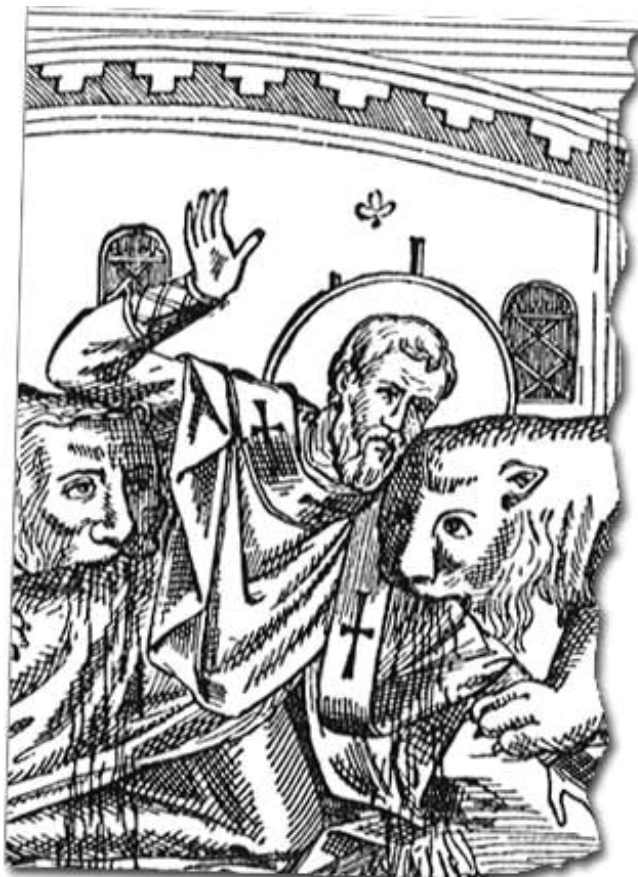
(10) Postcommunio – modlitba po přijímání

Refécti participatióne múneris
Sacri, quáesumus, Dómine,
Deus noster: ut, cuius exséqui-

Když jsme byli občerstveni účas-
tí na tvém svatém daru, Pane,
náš Bože, prosíme abychom na

mur cultum, intercedénte beáto Ignátio Mártýre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

přímluvu svatého Ignáce, tvého mučedníka a biskupa, zakusili užitek toho, co slavíme. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

KNĚŽSKÉ BRATRSTVO SV. PETRA (FSSP), 2016

Za Vaše dary pro potřeby apoštolátu FSSP děkujeme.

Číslo účtu: 18108888/2010 (IBAN: CZ452010000000018108888)